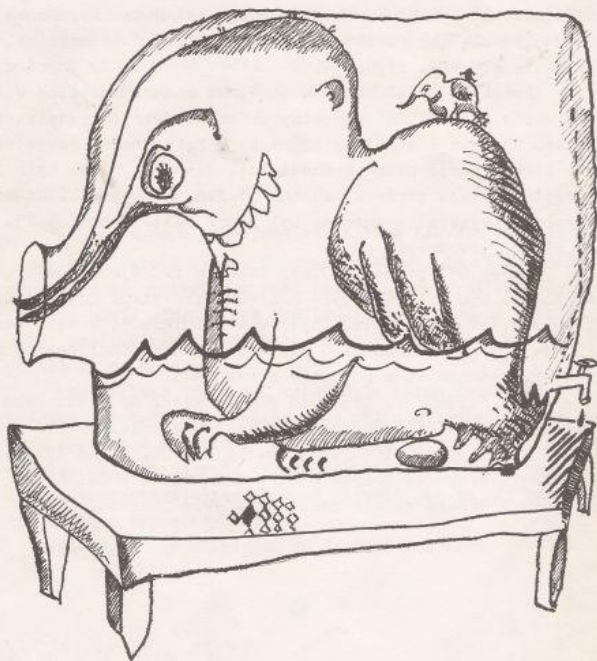

KOMPLEX

ZPRAVODAJ STUDENTŮ BOTIČSKÉHO GYMNASIA 2-1977

„ tenhle prevít , stejně jdi raději zalít. ”

ČTĚTE NA STR. 5 !

Vítězství V R S R

Na Leninův návrh povstání začalo 24. října 1917. Tento termín byl zvolen proto, že ani kontrarevoluce nespala. Na 25. října bylo svoláno zasedání II. sjezdu sovětů. Buržoazie počítala - na základě Kameněvova vystoupení - že povstání bude zahájeno v tento den. Připravovala se na jeho potlačení. Již dříve stáhla k Petrohradu kozácké pluky a rozhodla odvolat z nich revolučně smýšlející jednotky. Proto Lenin naléhal, aby povstání začalo dříve, než je nepřítel očekával, t.j. 24. října 1917.

Povstání řídil Lenin osobně. Na rozkaz štábu obsadily Rudé gardy a revoluční jednotky určené objekty, organizovaly ochranu továren a stěžily přístupy k Petrohradu. Povstání bylo široce podporováno pracujícími. Ráno 25. října byla již Prozatímní vláda svržena, zůstal jí jen Zimní palác. Na signál, kterým byl výstřel z Aurory, byl Zimní palác v noci z 25. na 26. října 1917 dobyt.

Večer 25. října 1917 byl zahájen II. sjezd sovětů, na němž ze 650 delegátů bylo asi 400 bolševiků. Sjezd schválil svolání "Dělníkům, vojákům a rolníkům", v němž oznámil, že přijal rozhodnutí o převzetí veškeré moci sověty dělnických, vojenských a rolnických zástupců.

25. říjen / 7. listopad / 1917 vešel do dějin jako den vítězství Velké říjnové socialistické revoluce.

Na zasedání II. sjezdu sovětů dne 26. října 1917 byl schválen historický Dekret o míru a Dekret o půdě, čímž bolševická strana začala realizovat svůj program.

ZPRÁVA O ČINNOSTI DRAMATICKÉHO KROUŽKU

Na začátku naší letošní činnosti se vyskytly menší nersrovnalosti a potíže, protože jsme se nemohli dobře shodnout na termínu zkoušek, ale snad při představení na seznamovacím večírku pro první ročníky to nebylo příliš znát. Po těchto počátečních obtížích se práce našeho kroužku dostala do správných kolejí: tj. snažíme se vytvořit několik představení. Jedno z nich budete moci brzy sami zhlédnout při oslavě na počest 60. výročí VŘSR. Další připravovanou hru budeme hrát pravděpodobně až po Novém roce.

Doufáme, že se vám naše představení budou líbit.

NÁVŠTĚVA Z POLSKA

11. října dopoledne jsme uvítali na Hlavním nádraží studenty varšavského lycea. Skupina dívek a chlapců s doprovodem profesorů se ubytovala v naší škole. Hned první den návštěvy využili hosté k prohlídce Hradčan. Během týdne si prohlédli další pražské pamětihodnosti, povozili se také v metru a rozprochli se po nákupu.

Hostitelská třída 3.C uspořádala seznamovací večer s diskotékou a pohoštěním. Veliké plus při dorozumívání byla podobnost češtiny s polštinou. Naši přátelé byli skromní, srdeční a veselí. Jen při odjezdu trochu zesmutněli. Nastalo veliké loučení a vyměňování adres. Pak už zbývalo jen popřát jim šťastnou cestu a naposledy zamávat.

Těšíme se na shledanou ve Varšavě v příštím roce! -es-

Prosíme žáka M. Šedlíského, aby se přihlásil u T. Zídka ve 4.b
- ztratil hřebec !

3

NEVONÍ TI UČENÍ? POUŽÍVEJ INTIM SPRAY!

Prázdniny téměř s mamutem

"Zuzano, ještě zalej kytky," řekla mi máma druhé prázdninové ráno.

Od května /vlastně od konce minulých prázdnin/ se celá rodina těšila na okamžik, kdy naposledy zamává Praze a oddá se čtyřnedělnímu dobudovávání chaty v Kravařích. Jako při každém odjezdu do Kravař, tak i tentokráte všude vládl hrozný zmatek a nepořádek, táta se vzteky kousal do palce a naříkal, že auto je přeplněné a připravených zavazadel v předsíni neubývá. To ještě nevěděl o mém velkém kufru a tašce s botami, kterou jsem odnášela ke dveřím bytu právě v tu chvíli, kdy se ozvalo ono "Zuzano, ještě zalej kytky".

Jak jsem vzala do ruky láhev od mléka /konvička se nám v únoru rozbila a dodnes ji nikdo nekoupil/, zaujaly mne jakési zelené řasy na dně. "Hele! Mami! Podívej se, co tu máme!" "Já vím, to už je tu asi týden," odpověděla máma a cpala do tašky další hrnce plné jídla. "Co myslíš, mami, není to tím, že v té vodě ze Želivky jsou nějaké buňky, které se rozvíjejí třeba jenom v láhvi od mléka?"

Chvilku bylo úplně ticho a pak jsme obě rázem řekly "Třeba se to tu vyvinulo úplně samo."

Dál jsem pokračovala sama: "Z karmy mohl do té vody v láhvi uniknout svítíplyn, rozložil se a vznikly uhlovodíky, ty se přeměnily vlivem sluneční energie a nějakých látek z okolí v aminokyseliny, a to už je jen skok k bílkovinným chomáčkům, až z toho máme ..."

"... tenhle převít. Stejně jdi raději zalít."

Vrátila jsem se s prázdnou láhví, sahám po tašce s botami, když mi máma vytkla, že si myslila, že má chytřejší holku, ale že já si jenom sbalím kufr a na boty zapomenu. Vtom přišel táta, a bychom se vykašlaly na takové hlouposti, jako jsou boty, a raději mu pomohly odnášet věci do auta. Popadla jsem dvě tašky a šla.

Při návratu mne překvapil mámin divně zlý pohled, ale svou teorii jsem rozváděla dál. To už nezůstalo jen při pohledu: "Prosím Tě, přestaň už s těmi svými zázraky a všiměj si také trochu Barbory!"

Před chvilkou jsem se dívala na svou tříletou sestřičku - spokojeně seděla u hraček, jenom tak divně funěla. A to bylo zřejmě

to, čemu jsem se měla více věnovat. Zatímco jsem odnášela dolů tašky, přišla Barborka za mámou: "Mámo, hele, bobek. Půj Balbolo!"

Posadila jsem ji tedy na nočník a konečně povídám: "Mami, víš, jak nám padá omítka ze zdi? Určitě se dostane něco i do té láhve, takže asi za rok /musíme ale trochu pomoci/ vznikne v kousku láhve souš. To se na ni přestěhuje a jsme v siluru a ..."

"Já bych chtěl vyjet aspoň v těch devět," slyšíme z předsíně tátu, "ale takhle nevím," a vidíme tátu kousajícího si palec. "Vy jste pravda k ničemu, holky, fakt."

"Babola vykakala na nočník, Hodná, umí to," zašišlala sestřička a holýma rukama si přitom utírala zadeček. Lepší příležitost k omluvě se málokdy někomu naskytne, a tak jsem bez váhání začala odpočítávat fronty, na kterých bojují, včetně té láhve. Přitom jsem domyla Barboru a uklidila nočník.

Protože láhev zaujala i tátu, vymýšlela jsem dál: "V lahevniích druhohorách z toho budou nějací plazí ve třetihorách třeba pališky /víš přece, jak to bylo s tím koněm?/ a za pár let tu budeme mít soukromého minimamutu."

Pro pořádek jsem slíbila, že si vezmu sešit na přírodák a chemii, abych si mohla opravit chyby ve své nové teorii, což táta s chutí schválil, protože chyb prý tam bylo dost. /To už jsem dočistila i koberec/.

"Vlášo, chtěl jsi přece vyjet aspoň v devět, ne?", ukončila náš vědecký rozhovor máma.

Konečně byla odnesena poslední zavazadla, Barborka převlečená, byt byl zamčen a my všichni čtyři vsedli do auta.

"Tak, teď už je mí líp, ale prve jsem myslila, že zešílím, teď se mohu věnovat i tomu tvému mamutu. Tak povídej." "No a podle těch tvých sešitů," dodal táta k mámě.

"Jé, vidíš, ta sešity jsem zapoměla!" A táta se už bůhví po kolikáté toho rána kousl do palce.

Zuzka F.

Motto: Jak se vám líbí?
Shakespeare

Thema: O duši bažanta

Úvod: Je nepochybné, že vzhledem k citlivé psychice mladého člověka, mají při přechodu ze základní na střední školu prvotní pocity, zkušenosti a názory zajisté klíčový význam pro vývoj jeho mládí a osobnosti v dalších letech. Abychom podchytili toto důležité období přerodu žáka, pozvali jsme si do našeho nahrávacího studia několik namátkou vybraných jedinců z prvních ročníků.

Pomůcky: Kahan, trychtýř, 2 pryžové hadice, duše, mýdlo, sladko-kyselý nálev.

L. pozorovatel: Názory všech nejlépe vystihl student Boža. Říká doslova: "Tak, líbí se mi tady, hlavně když topíš. Líbí se mi tady velmi. Já to tady zatím neznám, ale očekával jsem od této školy všechno. Je to tady takový klidnější, na první pohled. Profesoři mi sedějí. Já neznám jména." "Já jsem zase přesvědčena," doplňuje jeho upřímnou zprávu žákyně Mludáková, "že na této škole tady...., že na této škole je, že škola je dobrá, že jsou na ní sami profesoři. Víím, že mají snahu nás jaksi něco naučit." "Mě všichni školou strašili," podotkla bojdeně Žačka Alenka. "Já jsem si myslila, že to tu bude horší." Politovali jsme ustrašenou Alenku, která jen svojně přicházela k sobě a s další otázkou jsme se obrátili na studentku Jarču.

Reportér: "Proč jsi se hlásila na tuto školu?"

Jarča: "No, protože sem chodila moje sestra a jde tady o nějakou záhadnou pověst." / O podrobnostech této pověsti, zajisté skandální, zde odmítla blíže informovat. "O této škole jsem se od svých obou sester dozvěděla vše. Nebyla jsem ničím překvapěna."

Úvaha: Toto je jistě velmi správné. Studenti by měli být svými sourozenci informováni. Přispívá to zajisté k jejich lepšímu duševnímu vývoji. Máme z toho radost.

Upozornění: Ve snaze zachovat anonymitu téžaných, nahradili jsme jejich občanská jména pseudonymy.

2. pozorování: Pěhem dalších rozhovorů jsme však narazili na druhý hraniční případ. Byl to mdlý jinoch, naivní tvůrce, který, ač má sестru ve druhém ročníku, nevěděl zcela nic! Na otázku proč nic neví / má sестru / odpověděl, že se jí neptal a ona sama mu nic neřekla. Samozřejmě, že jsme se obrátili s prosbou o informaci i na jeho sестru. Ta nám potvrdila, že opravdu bratřeví nic neprosradila / kromě základních informací - zejména o poloze školy /, neboť se doma o škole nebaví. A baví-li se, nadhod.

Úvaha: Toto je jistě velmi správné. Studenti by neměli být svými sourozenci informováni. K jejich lepšímu duševnímu vývoji to sice, jak jsme se přesvědčili, nepřispívá, ale zato se svými bezpracně nabytými vědomostmi nemohou vyvyšovat nad ostatní, a navíc nepřijdou o mnohá překvapení. Také z toho máme radost.

Závěr: Z naší práce vyplývá, že studenti jsou spokojeni, škola se jim zatím líbí a kdyby nemuseli, jistě by ani nechodili domů.

Vyhotovili:

Sádlo Zidek

CHODÍTE ČASTĚJI DO ŠKOLY POZDĚ ?
VSTÁVEJTE O 15 MINUT DŘÍV.

Vyznání

Jsi pramenem
pramenem čisté křišťálové vody
tryskáš
tryskáš život
rostu vedle tebe
nesmělá a čekající
to tvůj proud vyhnal mé výhonky
tvé teplo dalo mi vykvést
tryskáš život
toužím navždy žít pod tvým
proudem skloněná
pokorná
a přijímat tě celými ústy

jana rostová

Tento zpravodaj je určen pouze pro potřeby gymnázia.

Číslo připravili: Běhm, Fleissigová, Hošťálek, Kindl,
Pekárek, Rostová, Sádlo, Stehnová,
Zidek.
